

TUTKIMUS- KIRJOITTAMINEN

Luennolla läpikäytävät asiat:

A: Tutkimusraportin rakenne

B: Raportointitekniikkaa

C: Viittaustekniikka

A:

Tutkimusraportin rakenne

Alkuosa

- Nimiösivu eli nimiölehti
- Tiivistelmä eli abstrakti
- (Esipuhe / alkusanat (kiitokset))
- Sisällysluettelo

Runko-osa

- Johdanto ja tutkimuksen teoreettiset lähtökohdat
- Menetelmä
- Tulokset
- Tarkastelu / johtopäätökset (“keskustelu”)
- Lähdeluettelo

Loppuosa

- Mahd. liitteet & hakemistot

Nimiösivu eli nimiölehti

Työn nimi

Tekijän nimi

Empiirinen tutkimus-kurssin raportti

Muotoilun pääaine

Muotoilun laitos

Taiteiden ja suunnittelun korkeakoulu

Aalto-yliopisto

pvä.kk.vuosi

Tiivistelmä

- Kerrotaan lyhyesti **olennaiset asiat tutkimuksesta, sen tarkoituksesta, tekotavasta ja tuloksista.**
- Tiivistelmä on suppea, mutta tarkka ja **itsenäisesti ymmärrettävä kappale**, se etenee johdonmukaisesti ja on kieliasultaan selkeästi luettava.
- **Tiivistelmä sisältää:**
 - bibliografiset tiedot tutkimuksesta
 - tutkimusaihe tai pääongelma(t) = **mitä tutkittiin ja miksi?**
 - käytetyt menetelmät = **miten aihetta tutkittiin?**
 - tärkeimmät tulokset = **mitä saatiin tulokseksi?**
 - Johtopäätökset = **mitä tästä seuraa?**
 - mahdollisesti myös arvio tehdystä työstä

(Hirsjärvi ym. 2007, 245)

Sisällysluettelo

- Lukija näkee käsiteltävien asioiden keskinäiset suhteet ja työn etenemisen otsikoittain
- Lukija voi päätellä sivunumeroista kuinka laajasti mitäkin asiakokonaisuutta on käsitelty

MUISTA:

- *Varmista vielä viimeisen korjauskierroksen jälkeen, että sivunumerot täsmäävät tekstin kanssa*
- *Merkitään myös lähteiden ja liitteiden alkamissivu*

SISÄLLYS

1 Johdanto	4
2 Teoreettinen tausta	5
3 Menetelmä	5
4 Tulokset	10
5 Johtopäätökset	10
Lähteet	11

SISÄLLYSLUETTELO

Tiivistelmä

1. Johdanto	4
2. Taustani taiteen parissa	5-6
3. Ajatuksia taiteellisesta työskentelystä	7-10
4. Inspiraatio	11-16
5. Prosessikuvaus	17-43
5.1 Suunnittelun aloitus ja työpäiväkirja	17-18
5.2 Luonnostelu	19-22
5.3 Käsinarakennus	23-31
5.4 Lasitus & poltto	32-38
5.5 Elektroniikka	39
5.6 Teoksen kokoaminen	40-43
6. Valmis teos	44-46, 48
7. Lopuksi	47-48
8. Lähdeluettelo	49

SISÄLLYS

1 Johdanto	2
2 Tutkimuseloheen perusrakenne	3
2.1 Nimiösivu eli nimiölehti	
2.2 Tiivistelmä (abstrakti)	
2.3 Esipuhe / alkusanat (kiitokset)	
2.4 Sisällysluettelo	
2.5 Johdanto ja tutkimuksen teoreettiset lähtökohdat	
2.6 Menetelmä	
2.7 Tulokset	
2.8 Tarkastelu / johtopäätökset ("diskussio")	
3 Otsikot ja rivinväli	6
4 Kuvat ja taulukot	7
4.1 Kuvat ja kuviot	
4.2 Taulukot	
5 Viittaustekniikka	11
5.1 Lähdeviitteen muoto	
5.2 Alaviite	
6 Lähdeluettelo	16
7 Liitteistä, sivunumeroinnista ja lyhenteistä	19
7.1 Sivunumerointi	
7.2 Lyhenteitä	
8 Lopuksi	20
Lähteet	21

Johdanto

Tehtävät:

1. Virittää lukijan kiinnostus
2. Antaa alustavat tiedot aiheesta

Johdannosta on käytävä selville:

- Kirjoittajan perusidea ja se, mihin hän pyrkii
- Tutkimusongelma ja hypoteesit
- Tarkoitus ja käytetyt menetelmät
 - Tausta / teoreettinen viitekehys
 - Keskeiset käsitteet ja aiheen raja

Menetelmä

- Kerrotaan MITEN tutkimus tehtiin
 - Tiedon hankinnan keinot & vaiheet
 - Muuttujien valinta ja valintojen perustelut
 - Aineiston ja menetelmän kuvaamisen tekniikat (taulukot, kuviot, kuvat, sanallinen kuvaus)
 - Aineiston analyysin tekniikat (miten havainnoin ja vertailen menetelmää ja syntyneitä aineistoa)

MUISTA:

- *Kuvauksen on oltava niin selkeä ja tarkka, että sen perusteella tutkimus olisi toisinnettavissa.*

Tulokset

- Kerrotaan tutkimuksen tuloksista
 - Mitä syntyi koesarjojen tuloksena?
 - Mitä vastauksia löytyi tutkimusongelmaan?

- *MUISTA:*

Kuviot ja taulukot ovat hyviä keinoja havainnollistaa tuloksia.

Johtopäätökset

1. Miten tutkimusongelma ratkesi?
2. Mitä ja millaisia rajoituksia liittyy tutkimusmenetelmään?
3. Miten tutkimus lisäsi tietoa tutkittavalla alueella?
4. Missä määrin tulokset ovat yleistettävissä?
5. Miten ja mitä tuloksia voidaan hyödyntää teoriassa tai käytännössä (suosituksia, esimerkkejä)
6. Millaisia jatkotutkimushaasteita tutkimus tuotti?

Lähdeluettelo

- Kirjataan bibliografiset tiedot tutkimuksessa käytetyistä lähteistä
- Merkitään vain ne lähteet joihin on tekstissä viitattu
- Kirjat, artikkelit, kokoelmat, internet-sivut, haastattelut...
- Lähteet voidaan ryhmitellä, jos niitä on paljon
 - *Esim: Painetut lähteet, sähköiset lähteet jne.*
- Aakkosjärjestys tekijän sukunimen mukaan!
- Jos samalta tekijältä on lainattu monta teosta, lähteet merkitään aikajärjestykseen vanhimmasta nuorimpaan
- Merkintätavat vaihtelevat riippuen millainen lähde on lainauksen kohteena (esim. internet-sivut, artikkelit, kokoomateokset jne.)

Liitteet

- Liitteeksi aines, jonka ei asian ymmärtämisen kannalta tarvitse olla itse tekstissä
- Tekstissä viitataan **liitteen numeroon** (ei liitteen mahd. sivunumeroon)
- Liitteet otsikoidaan (esim. Liite 3: Boorinitridin käyttöturvallisuustiedote)
- Sijoitetaan lähdeluettelon jälkeen

B:

Raportointitekniikkaa

Otsikot ja rivinväli

- Kuvaava ja täsmällinen **NIMI** ja hyvä **OTSIKKO** herättävät lukijan kiinnostuksen ja kertovat jotakin olennaista kirjoituksen sisällöstä.
- Kirjasimen koon ja muodon on syytä olla helppolukuisia ja selviä.
- Pääotsikoissa voi käyttää paria pistettä isompaa kirjasinkokoa tai kirjoittaa otsikot isoin kirjaimin tai lihavoida ne.
- Riviväli 1,5 tai 2. Riviväli säilyy samana koko kirjoituksen läpi.

Otsikkotasot

Pääotsikko

1. alajaottelu

2. alajaottelu

2 KERAMIikka

2.1 Posliini

2.2 Kivitavara

2.3 Punasavi

2.3.1 Punasaven käyttö

2.3.2 Punasaven erityispiirteet

Tai

Pääotsikko

1. alajaottelu

2. alajaottelu

KERAMIikka

Posliini

Kivitavara

Punasavi

Punasaven käyttö

Punasaven erityispiirteet

Otsikkotasot

Pääotsikko

1. alajaottelu

2. alajaottelu

2 KERAMIikka

2.1 Posliini

2.2 Kivitavara

2.3 Punasavi

Punasaven käyttö

Punasaven erityispiirteet

Tai

Pääotsikko

1. alajaottelu

2. alajaottelu

KERAMIikka

Posliini

Kivitavara

Punasavi

Punasaven käyttö

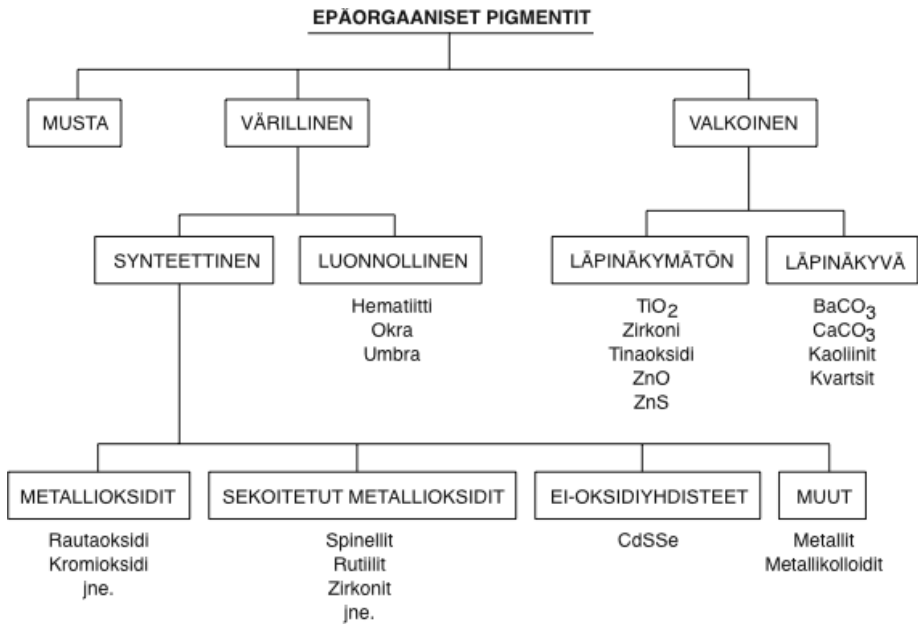
Punasaven erityispiirteet

Kuvat ja taulukot

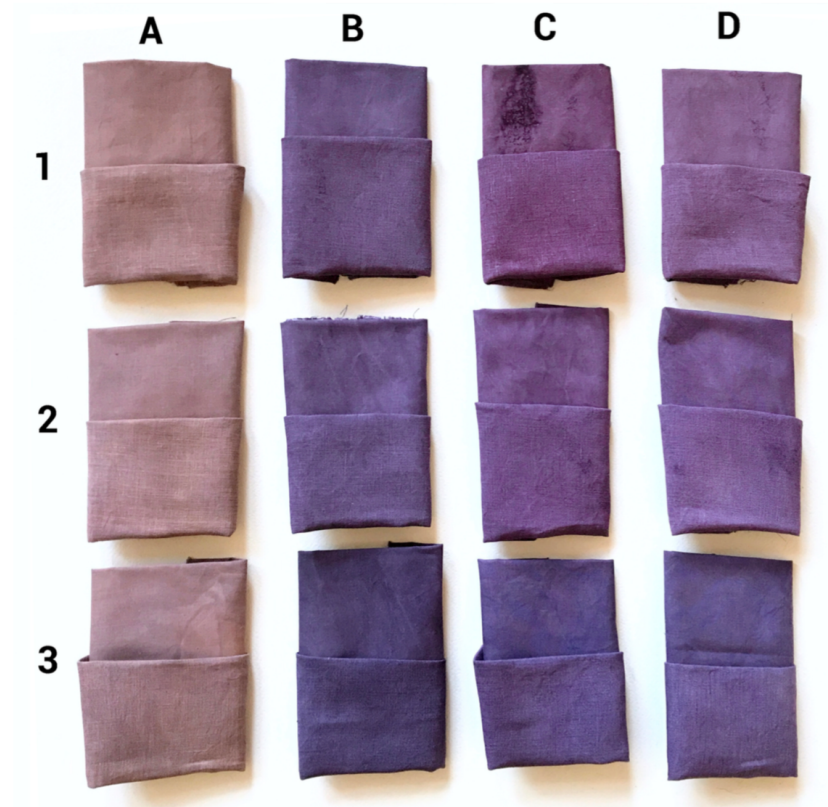
- Tarkoitus havainnollistaa tekstin tietoa
- Selkeys, hyvä jäsentely ja hyvä kuvien laatu
- Kaikkiin kuviin ja taulukoihin on viitattava tekstissä
- Otsikkotekstit myös kuville ja taulukoille:
 - **Kuvissa** otsikko sijoitetaan kuvan **alapuolelle**
 - **Taulukoissa** otsikko sijoitetaan taulukon **yläpuolelle**

MUISTA: Lähdetiedot kuviin!

Esimerkkejä:

Kuva 1. Epäorgaanisten väriaineiden luokitus.
(Airey 1987, 139.)

Kuva 2. Esipuretut värjäyskokeet
(Bremer 2017, 12.)

Esimerkkejä:

Taulukko 1. Esimerkki pegmatiitin koostumuksesta painoprosenteina. Pegmatiitti on tyypillinen natrium-kalium –maasälpä. (Johansson 2005, 44)

SiO ₂	76,0
Al ₂ O ₃	14,3
K ₂ O	4,8
Na ₂ O	4,1
CaO	0,2
MgO	0,2
Fe ₂ O ₃	0,1
Hekutusjäännös	0,5

Taulukko 2. Tärkeimpien valmistusmateriaalien jälleenkäyttöä ja kierrätystä edistäviä säännöksiä. (Siikamäki 2006, Part II/V)

Aika/paikka	Säännös	Säännöksen sisältö tiivistelmänä
Saksa, 1993	Pakkausjätettä koskeva säännös	Valmistajien ja jakelijoiden on vastattava tuotepakkausten keräämisestä ja järjestettävä niiden uudelleenkäyttö tai kierrätys (tai liityttävä DSD-järjestelmään [kunnallista jätteiden keruuta vastaava järjestelmä]).
EU, 1994	Direktiivi pakkauksista ja pakkausjätteestä	EU:n jäsenvaltioiden otettava talteen 50–60% pakkausjätteestä, josta 25–45% (pakkausmateriaalista riippuen) on kierrätettävä.
Japani, 1999	Laki pakkausten kierrättämisestä	Yritysten on otettava takaisin pakkaukset. Materiaalit, jotka eivät sovellu välittömästi kierrätettäväksi, on kerättävä, lajiteltava, kuljetettava ja kierrätettävä valmistajan kustannuksella.
EU, 2000	Direktiivi romuautoista	Valmistajien on otettava talteen ja jälleenkäytettävä romuautojen painosta 85 % vuoteen 2006 mennessä ja 95 % vuoteen 2015 mennessä.
Japani, 2001	Laki sähkölaitteista	Käytöstä poistetut televisiot, jääkaapit, pesukoneet ja ilmastointilaitteet on palautettava jälleenmyyjille tai keräilystä vastaaville viranomaisille kuluttajan kustannuksella. Laki sisältää kierrätysvelvoitteen (tv- ja ilmastointilaitteet: 55% painosta, jääkaapit ja pesukoneet: vähintään 50% painosta).

Lähdeluettelo

Lähdeluetteloon merkittävästä lähteestä ilmoitetaan:

- **Kirjoittajan sukunimi ja etunimen ensimmäinen kirjain**
- **Julkaisuvuosi**
- **Teoksen nimi**
- **Julkaisupaikka**
- **Kustantaja (paino)**
- **Internet-lähteestä myös URL ja viittauspäivämäärä**
- **Henk.koht. tiedonannosta haastattelupäivämäärä**

KUKA?

Kirjoittaja

Korvenmaa, P.

MILLOIN?

Aika

2009.

MITÄ?

Kirjan nimi

Taide &
teollisuus,
johdatus
suomalaisen
muotoilun
historiaan.

MISSÄ?

Julkaisija tai
julkaisukanava

Taideteollisen
korkeakoulun
julkaisu B 88.
Helsinki:
Taideteollinen
korkeakoulu.

pisteet

Johnes, R. 1961. Japanese Art. London: Spring Books

pilkku

kaksoispiste

Esimerkki lähdeluettelosta:

Enbom, S. & Sandelin, C.F. 1991. Viipurilainen kauppahuone, Hackman & Co. 1880-1925. Helsinki: Oy Hackman Ab.

Johnes, R. 1961. Japanese Art. London: Spring Books

Kielikello. Kielenhuollon tiedotuslehti. Artikkelit 2/2006. Kotimaisten kielten keskus. <<https://www.kielikello.fi/-/viittaaminen-sahkoisiin-lahteisiin>>. Viitattu 5.3.2019

Korvenmaa, P. 2009. Taide & teollisuus, johdatus suomalaisen muotoilun historiaan. Taideteollisen korkeakoulun julkaisu B 88. Helsinki: Taideteollinen korkeakoulu.

Kuutti, K. 2000. Käyttöliittymä- ja käytettävyystudkimuksen haasteet. Teoksessa T. Keinonen (toim.) Miten käytettävyys muotoillaan?. Taik:n julkaisu B 61. s. 79-91. Helsinki: Taideteollinen korkeakoulu.

Sivunumerointi

- Arabialaiset numerot: 4, 5, 6,...
- Nimiölehti, tiivistelmä, esipuhe, sisällysluettelo ja johdannon ensimmäinen sivu jäävät ilman numeromerkitä mutta ovat mukana laskuissa
- Ensimmäinen numero tulee näkyviin vasta **toisella** varsinaisella tekstisivulla

C:

Viittaustekniikka

Viittaamisen pääperiaatteet

- Viitteillä ja niitä täydentävällä lähdeluettelolla osoitetaan mihin kirjoittajan tiedot perustuvat ja mitä aiempia tutkimuksia hän on käyttänyt hyväkseen
- Mitä aiempia tutkimuksia hän on käyttänyt hyväksi
- Jokaisen lainatun tiedon lähde on osoitettava
- Tutkimuksen antamat tiedot on tarvittaessa pystyttävä tarkastamaan viitemerkintöjen avulla.
- Lukijan voitava erottaa mikä on tutkijan omaa panosta ja mikä muualta lainattua
- Lainaamalla tietoa ilman lähdeviittausta tutkija syyllistyy kirjalliseen varkauteen eli **plagiointiin**.
- Käytetyt lähteet ilmoitetaan sekä tekstissä että lähdeluettelossa

- Viitteissä on merkittävä ***sivunumeron tarkkuudella*** seuraavat asiat:
 - Suorat lainaukset
 - Viittaukset erilaisiin väitteisiin, ehdotuksiin ja lausumiin
 - Viittaukset kuviin, kuvioihin ja kaavoihin
 - Viittaukset toiselta saatuihin taulukoihin

Lähdeviittaus

- Suppea mutta tarkka merkintä
- Yleisesti käytössä ns. Harvardin järjestelmä eli ns. **nimi-vuosijärjestelmä tekstin sisäisinä viitteinä**
- Viittaustapoja useita -> eri merkintätavat vaihtelevat lainauksen kohteena olevan tekstin/tiedon mukaan
- Johdonmukaisuus tärkeää viittaustavasta riippumatta

Tekijän sukunimi
(tai tekijöiden)

Julkaisun painovuosi

Mahd.
sivunumero(t)

(Hirsjärvi ym. _2007, _334)

välilyönti

(Hortling _2003, _28)

Pilkku (ei piste!)

(Mt. _45-46)

Lyhenteet

et al. / ym.	<i>Tarkoittaa: ja muut</i>
mt.	Mainittu teos
mts.	Mainitun teoksen sivu(t)
mp. / ibid.	Tarkoittaa: mainitussa/samassa paikassa
s.v. (sub voce)	”sen ja sen kohdalla tekstissä”

Esimerkkejä erilaisista tekstinsisäisten viittausten merkintätavoista

Lainausmerkeissä oleva sitaatti

Jos viite kohdistuu lainausmerkeissä olevaan sitaattiin, viite katsotaan itsenäiseksi lauseeksi, joka alkaa isolla kirjaimella ja päättyy sulkuumerkin sisäpuolelle jäävään pisteeseen.

ESIMERKKI:

*“**T**aiteellinen tutkiminen edellyttää, että menetelmä artikuloidaan selvästi, koska tarkoituksena on osoittaa, että taito todellistuu menetelmänä, jonka kohteena voi olla mikä tahansa ilmiö, jonka menetelmä valaisee uudella tavalla tai josta menetelmä kaivaa esille piirteitä, joita muuten ei saa esille.” (Varto 2017, 152.)*

Yksi referoitu virke tai virkkeen osa

Jos viite kohdistuu vain yhteen referoituun virkkeeseen tai virkkeen osaan, viite sisältyy virkkeeseen ja piste tulee vasta sulkuumerkin jälkeen.

ESIMERKKI:

Taide ja etenkin maalaustaide imevät voimansa siitä alkumerkitysten kerrostumasta, josta toimintaan tähtäävä ajattelu ei haluaisi tietää mitään (Merleau-Ponty 1993, 17).

Useampi kuin yksi referoitu virke

Jos viite kohdistuu useampaan kuin yhteen referoituun virkkeeseen, viite katsotaan itsenäiseksi lauseeksi, joka alkaa isolla kirjaimella ja päättyy sulkuumerkin sisäpuolelle jäävään pisteeseen.

ESIMERKKI:

Modernismissa syntynyt keramiikkataide on ollut samanaikaisesti sekä modernia että antimodernia. Keraamikon arkkityyppi on toisaalta käsityöläisen ja savenvalajan toisaalta neron taiteilijan. (Leppänen 1998, 45.)

Koko julkaisu ja tekijä mainitaan itse tekstissä

Jos tekstissä viitataan koko julkaisuun ja tekijä mainitaan itse tekstissä, sulkeiden sisään tulee vain vuosiluku. Jos tekijää ei mainita tekstissä, viitataan tekijään ja vuosilukuun ilman sivunumeroita.

ESIMERKKI:

*Samaa teemaa lähestyy myös **Karjalainen (1992)** kuvatessaan opettajan ammattitaidon myyttejä.*

Tekijöitä on kaksi

Jos tekijöitä on kaksi, molemmat kirjoittajat mainitaan aina. Jos nimet juoksevat tekstissä, ne yhdistetään **ja**-konjuktiolla. Sulkeiden sisässä olevat nimet yhdistetään yleensä & -merkillä.

ESIMERKKI:

Kaufman ja Harrison (1986) havaitsivat testien kertovan - -.

Sulkeiden sisässä: *(Kaufman & Harrison 1986)*

Tekijöitä on kolme tai useampia

Jos tekijöitä on kolme tai useampia, ne mainitaan ensimmäisellä kerralla kaikki.

ESIMERKKI:

Paulsonin, Paulsonin ja Meyerin (1991, 61–63) mukaan - -.

Myöhempi merkintä: Paulsonin ym. (1991, 61–63) mukaan - -.

Ensimmäinen kerta: (Paulson, Paulson & Meyer 1991, 61–63)

Myöhemmin: (Paulson ym. 1991, 61–63)

Saman tekijän useampi julkaisu

Jos viitataan saman tekijän useaan julkaisuun, ne sijoitetaan aikajärjestykseen. Jos julkaisuja on samalta vuodelta useampia, ne asetetaan aakkosjärjestykseen ja vuosiluvut varustetaan pienillä aakkosilla a, b, c jne. Jos välissä on viittauksia myös sivunumeroihin, ne erotetaan toisistaan puolipisteellä.

ESIMERKKI:

Lahjakkuutta on meillä tutkinut varsinkin Uusikylä (1987, 1989, 1991, 1994) - -

Hämäläisen (1983a, 1983b) tutkimuksista on käynyt ilmi - -.

Useiden tekijöiden julkaisut

Jos viitataan useiden tekijöiden julkaisuihin, sulkeissa olevat lähdetiedot ovat aakkosjärjestyksessä ja usein myös aikajärjestyksessä. Julkaisut erotetaan toisistaan puolipisteellä. Vähemmän tärkeä mutta kuitenkin maininnan arvoinen lähde varustetaan puolipisteen jälkeen merkinnällä ks. myös tai ks. lisäksi.

ESIMERKKI:

- - on ollut myös hankkeita, joissa portfolio-toiminta on vääristynyt (*Freedman 1993; Tierney ym. 1991*).

- - päättyy keskustelemaan tieteellisen kirjoittamisen uusista kirjallisista muodoista (*Woolgar 1988, 94; ks. myös Mulkay 1985*).

Viittaus toissijaisessa lähteessä alkuperäiseen lähteeseen

Viite toissijaisessa lähteessä alkuperäiseen lähteeseen. Suositeltavaa on kuitenkin käyttää aina alkuperäistä lähdettä, jos sen saaminen käsiin on mahdollista.

ESIMERKKI:

Kuusinen (1982) on todennut aikuisopetuksen kehittämisen välttämättömäksi (**Naukkari 1982, 71**).

Lähde ilman henkilötekijää

Jos viitataan lähteeseen, jolla ei ole henkilötekijää, tekstissä käytetään viitteenä vuosiluvulla varustettua julkaisun nimeä (joissakin tapauksissa julkaisijayhteisön nimeä) tai mainitaan julkaisun nimen alusta pari kolme sanaa, jotka sitten samanasuisina aloittavat lähdeluettelon vastaavan kohdan.

ESIMERKKI:

Virkakielikomitean mietinnössä kiinnitettiin huomio kansalaisille annettavien päätösten, ohjeiden ja tiedotusten ymmärrettävyyden parantamiseen (Kieli ja virkakoneisto 1981).

Henkilökohtainen tiedonanto

Jos viitteenä on henkilökohtainen tiedonanto, viitteeseen kuuluvat seuraavat ainekset: **etunimen alkukirjain tai –kirjaimet, sukunimi sekä mahdollisimman tarkka päivämäärä**. Tällaisia viitteitä käytetään esimerkiksi viitattaessa kirjeitse tai puhelimitse saatuihin tietoihin, luentomuistiinpanoihin, sähköpostiviesteihin tai keskusteluihin. Lähdeluettelossa henkilökohtainen tiedonanto voidaan merkitä painamattomiin tai suullisiin lähteisiin.

ESIMERKKI:

T. Vainion (henkilökohtainen tiedonanto 20.3.2019) mukaan - -.

(T. Vainio, henkilökohtainen tiedonanto 20.3.2019)

Tietosanakirja

Jos viitataan tietosanakirjaan, merkitään viitteeseen kirjan artikkelin kirjoittajan nimi (jos se mainitaan kirjassa), teoksen tai nimen lyhenne, sana-artikkelin hakusana ja sen eteen tarvittaessa lyhenne s.v.*. Sivun tai palstan numeroa ei merkitä.

ESIMERKKI:

(Tekniikan ja kaupan sanakirja s.v. keramiikka)

(TKS s.v. keramiikka)

(Hart ja Lahtinen 1965 s.v. presume.)

**sub voce = ”sen ja sen kohdalla tekstissä”*

Aikakauskirja tai –lehden artikkeli

Jos viitataan aikakauskirjan tai –lehden artikkeliin, viite koostuu seuraavista osista: kirjoittajan nimi, aikakauskirjan tai –lehden ilmestymisvuosi ja sivunumero(t). Artikkelin omaa otsikkoa ei viitteeseen yleensä merkitä.

ESIMERKKI:

(Kuusi 1972, 101)

Sanomalehti

Jos viitataan sanomalehtiartikkeliin, merkitään seuraavat tiedot: kirjoittajan nimi, jos nimeä ei ole mainittu merkitään artikkelin nimi täydellisenä tai lyhennettynä, lehden ilmestymispäivä ja -vuosi.

ESIMERKKI:

(Merimaa 2020)

(Tutkijat löysivät syyn käsittämättömän suureen tyhjän tilaan avaruudessa, HS 28.2.2020)

Internet

Lähdekritiikki on tärkeää internet-lähteissä (kuten muissakin)

Tietoverkoissa julkaistavaa materiaalia voidaan arvioida esim. seuraavasti:

- onko kirjoittaja alansa tunnettu vaikuttaja?
- löytyykö kirjoittajan taustalta jokin tukiorganisaatio?
- onko julkaisu käynyt läpi arviointiprosessin ennen sen julkaisemista?
- onko julkaisussa käytetty arvostettuja lähteitä ja viitattu niihin oikein?
- löytyykö julkaisupäivämäärää tai viimeisen päivityksen päiväystä?

- Sähköisiin lähteisiin viittaamisessa noudatetaan pääosin samoja käytänteitä kuin painettuihin lähteisiin.
- Tärkeää on täsmentää kohta johon dokumentissa viitataan (pdf-tiedostoissa esim. sivunumeroon).

ESIMERKKI:

(Lakatos, Johansson & Simminskiöld. 1972, 25)

(YLE 2020)

(Encyclopædia Britannica 2020, s.v. sodium carbonate)

LÄHDELUETTELOON:

Kirjoittaja. Julkaisun nimi. Julkaisuvuosi. Julkaisija. URL. Viittauspäivämäärä

Kielikello. Kielenhuollon tiedotuslehti. Artikkelit 2/2006. Kotimaisten kielten keskus. <<https://www.kielikello.fi/-/viittaaminen-sahkoisiin-lahteisiin>>. Viitattu 5.3.2019

Alaviite

- Alaviitettä voidaan käyttää tekstinsisäisten viitteiden ohella¹ tai omana viittausjärjestelmänä.
- Alaviitteen merkinä on tekstissä rivinylinen numero, joka kirjoitetaan ilman välilyöntiä kiinni edeltävään sanaan tai välimerkkiin (esim. Anttila¹).
- Alaviitteet erotetaan muusta tekstistä lyhyehköllä vaakaviivalla
- Numeroviitteet voidaan sijoittaa myös kappaleen lopussa olevaan viiteluetteloon.
- Alaviitteeseen voidaan kirjoittaa myös selvityksiä, huomioita, tarkennuksia ja asioita, jotka eivät varsinaisesti kuulu päätekstiin.

¹Lieko ym. 1993, 14; Anttila 1996, 449

LISÄTIETOA:

Aalto-yliopiston oppimiskeskus. Tieteellinen viittaaminen:
Viittauskäytännöt

<https://libguides.aalto.fi/c.php?g=410672&p=2798012>

Hirsjärvi, S. & Remes, P. & Sajavaara, P.: **Tutki ja kirjoita.** Tammi
2009

Kangasharju, H. & Majapuro, M. **Tutkimusraportin kirjoittaminen.**
Helsingin Kauppakorkeakoulun julkaisuja. 2005

Kauranen, Ilkka ; Mustakallio, Mikko; Palmgren, Virpi.
Tutkimusraportin kirjoittamisen opas opinnäytetyön tekijöille.
Teknillisen korkeakoulun julkaisuja 2007

<https://aaltodoc.aalto.fi/bitstream/handle/123456789/12621/isbn9789526036632.pdf?sequence=4&isAllowed=y>

**KEEP
CALM
AND
WRITE YOUR
RESEARCH PAPER**